

Spørgsmaalet til et politift Spørgsmaal. Der-
 som det erede Medlem mener, at man skal op-
 give Noget af det, man har faaet ved den forrige
 Lov, er det en anden Sag; men det kan i den
 Henseende siges, at ogsaa han har stillet sig politift i
 saa Tilfælde, thi saa giver han jo efter for den
 Side, han tidligere har staaet som Modstander
 af. I alt Fald tror jeg ikke, at jeg har stillet
 mig mere politift end han i dette Spørgsmaal,
 og jeg agter heller ikke at gjøre det. Overfor
 den høitærede Finantsminister skal jeg sige, at, naar han
 udviklede, at det var at undergrave Selvfyltsestæn-
 ken, dersom man vilde gjøre Kommunalbestyrelsen til
 Skatteopkræver, saa kan jeg ikke forstaa det thi Kom-
 munalbestyrelsen er jo Skatteopkræver med Hen-
 syn til de kommunale Skatter, og ikke alene
 Skatteopkræver, men ogsaa Skatteberegner, og
 det er meget mere vidtløftigt at beregne Skatten,
 end at opkræve den. Det, at opkræve disse di-
 rekte Skatter for hver Kommune for sig, synes
 jeg ikke vil være nogen overordentlig stor Uleiligh-
 hed, ligesom jeg heller ikke anser Ansvarer for
 at være overordentlig stort, idet Pengene jo skulle
 sendes til Amtstuen, saa snart de ere opkrævede.
 Jeg kan derfor ikke i og for sig se nogen Fare ved
 at gjøre Kommunalbestyrelsen til Skatteopkræver.
 For Resten er der ikke Tale om, at dette kan
 gennemføres for Diebliftet, og derfor skal jeg
 ikke komme ind derpaa. Hvad angaar det andet
 Spørgsmaal, om Skatteopkræverne skulle reise
 omkring og opkræve Skatterne paa bekvemme
 Steder eller ikke, da kan jeg ikke være enig med
 den høitærede Finantsminister i, at den Forandring
 her foreslaas i Loven, ikke skulde have nogen
 væsentlig Betydning for Befolkningen; thi
 det er jo klart nok, at, som Loven nu er
 affattet, har Befolkningen Ret til at for-
 dre, at Skatteoppebørsmændene skulle komme
 paa bestemte Steder for at opkræve Skatter;
 men det bliver derimod ikke Tilfældet efter
 den Forandring, som den høitærede Finantsmini-
 ster foreslaar; det vil da for Fremtiden komme
 til at bero paa hans Skøn, om de skulle komme
 til disse Steder eller ikke. Nu veed man jo, at
 Embedsmændene i Reglen ikke holde af mere
 Uleilighed end nødvendigt, og dersom der nu
 kommer Andragende ind fra en Egn om, at
 Skatteopkræveren skal møde paa et bestemt Sted
 og opkræve Skatten, saa vil, antager jeg, Fi-
 nantsministeren indhente Erklæring fra Embeds-
 manden angaaende dette Spørgsmaal, og efter
 disse Erklæringer pleier jo Sagen at blive afgjort.
 Jeg tror nu ikke, at disse Erklæringer i Reglen
 ville gaa i den Retning, at Skatteopkræveren skal
 møde for at opkræve Skatten; jeg frygter derimod
 for, at det efter Embedsmændenes Erklæring skal
 blive vanskeligt at faae Skatteopkræverne til at
 møde paa et bestemt Sted, naar det for Frem-
 tiden bliver overladt til Finantsministerens Skøn
 at afgjøre dette. Derfor maa jeg fremdeles holde

paa, at det, der staaer i Loven om Skattens Mod-
 tagelse paa forskjellige Steder omkring i Amt-
 stuedistrikterne, bliver staaende eller maaste snar-
 ere bliver udvidet. Desuden vil det, naar der
 skal indgives Andragende om at faae Skatteopkræ-
 verne til at møde, altid volde Befolkningen nogen
 Uleilighed, og det kan somme Tider have sin Van-
 skelighed at blive enig derom. Det er derfor
 ikke værdt at udsætte Befolkningen for Sligt.
 Lad os staa det fast ved Lov, saa er man mere
 sikker paa, at Sagen faar sin rette Gænge. Selv
 om enkelte Skatteopkrævere skulle reise omkring
 til enkelte Kjøbstæder, hvor der ikke er Meget at
 betale, saa har dette ikke saa stor Betydning, at
 det derfor er værdt at udslette hele Bestemmelsen
 i Loven og overlade Sagen til Ministerens
 Skøn.

B. Holm: Jeg vil kun ligeoverfor den
 høitærede Finantsminister sige, at det ikke var
 Skinsyge, der ledede os, da Loven sidste Gang
 blev behandlet, men vor Hovedbetragtning var
 — og det har den høitærede Minister ikke mod-
 sagt — Udvandigheden af at have to Amt-
 stuer i een Amtsradsreds snarere end i ad-
 skillige andre. Jeg tror, at denne Betragtning
 kunde være rigtig fra Rigsdagens Side, idet det
 maa være Rigsdagens Opgave at se, om der er
 umødvendige Embedsmænd, og det er det, jeg
 endnu fastholder, at det ikke kan paavises, at
 der er mere Nødvendighed for at bevare Amt-
 stuen i de Amtsradsredse, her ere omtalte, end
 i forskjellige andre Amter.

Da ikke flere begjærede Ordet, var For-
 handlingen sluttet.

Sagens Overgang til 2den Be-
 handling
 vedtoges uden Afstemning.

Tang: Jeg skal tillade mig at foreslaa
 dette Forslag henviset til det Udvalg, der skal
 nedsættes angaaende Forslag til Lov om Lønning-
 ger for de i Ministerierne ansatte Embeds-
 og Bestillingsmænd.

Uden Forhandling og Afstemning
 vedtoges ovenstaaende Forslag af Tang.

Man gik derefter til den næste Sag paa
 Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til
 Lov om Lønninger for forskellige un-
 der Justitsministeriet hørende Em-
 beds- og Bestillingsmænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1533 ff.)